

Een kopje koffie met: Johan van Enckevort

Eerst even kennismaken met Johan, die op 22 april 1961 werd geboren. Wie goed kan rekenen ziet dat hij onlangs 65 jaar is geworden. Het gezin Van Enckevort, waarin hij opgroeide, telde vijf kinderen, waarvan hij de oudste is. Hij is al meer dan veertig jaar getrouwd met zijn Petra en vader van twee prachtige kinderen: zoon Niels en dochter Tara, die beiden zelfstandig wonen.

Wat opvalt is dat beide echtgenoten zorg in een hoog vaandel hebben staan. Werkte Petra 45 jaar in de zorg, ook Johan had – eerst als kok – en later in andere leidinggevende functies altijd zorg voor andere mensen.

Petra is afkomstig uit Neeritter en spreekt dus geen Mèèls, probeert het ook niet, want als je niet fatsoenlijk : Mèèrege gò ik mi unne sjònne sjòllek nò sjool hin” kunt zeggen, wordt het Meijels praten niks.

Parochie Sint Nicolaas

Centraal in ons dorp staat de kerk.

De Sint Nicolaas kerk, die na de oorlog werd herbouwd, nadat de vorige kerk door een laatste bombardement in de Tweede Wereldoorlog was verwoest. Johan van Enckevort heeft er in het verleden vele voetstappen liggen, want – zoals bijna iedereen in Meijel – werd hij daar gedoopt, deed hij er zijn Eerste Heilige Communie en Vormsel en was hij een aantal jaren acoliet. De geheimen van de eucharistie zijn hem niet vreemd. Ook inspireerde de naam van de kerk hem wellicht wel tot zijn rol als die aardige bebaarde man die op 5 december vreugde en cadeautjes brengt. Hoe kwam hij tot die rol en waarom is hij er nu mee gestopt?

Sinterklaas

Toen hij nog thuis woonde, meer dan veertig jaar geleden dus, haalde zijn moeder – die in het bestuur zat van de buurtvereniging - Johan over om voor kleine kinderen uit de wijk een rol op zich te nemen. Hij deed dat met succes en – zoals het nu eenmaal gaat – werd hij daarna steeds weer gevraagd de mijter op te zetten. Wisselden in eerste instantie de

Pieten waarbij Wim en Rika een grote rol speelden, later werkte hij meer dan 25 jaar met een vast duo Mark en Rian.

Als Sinterklaas verraste hij op zijn verjaardag Prins Edje dit jaar door onverwacht op visite te gaan.

Hij was niet de enige die op dat idee kwam! Een dolle avond, waarbij drie Goedheilig Mannen de avond extra schwing gaven.

Wat een verrassing voor Edje.

In de afgelopen jaren besliste hij dat het dit jaar de laatste keer was, zodat zijn kleinkinderen zo lang mogelijk het magische feest mogen beleven zonder in verwarring te komen over Sinterklaas.

Hij liep mee met zijn opvolger Maurice van Mierlo om hem de fijne kneepjes van het vak te leren.

Tegelijkertijd een mooi afscheid van een fantastisch deel van zijn leven, waarbij het zijn constante angst om herkend te worden gelukkig altijd heeft kunnen onderdrukken.

Kok van beroep

Tijdens de middelbare schooljaren in Sittard en Heerlen ontdekte hij dat het beroep van kok toch heel aantrekkelijke kanten had. Hoewel zijn hart in Meijel lag en nog steeds ligt, woonde hij toch een paar jaar in Sittard en Simpelveld tijdens zijn studiejaren. Hij heeft er nog een leuke vriendengroep aan overgehouden, waar hij – na al die jaren – nog steeds contact mee heeft. Na zijn opleiding begon hij als leerling om als “chef” te eindigen.

Althans ... die titel wordt tegenwoordig niet meer gevoerd, nu als leidinggevende heet deze functie coördinator horeca. Johan is nu werkzaam bij Zuyderland Zorg, eerst in Born, nu in Sittard. Hoe jammer hij het ook vindt, er wordt niet meer echt “gekookt” in tehuizen. Er wordt vooral op de kosten gelet, wat betekent dat er eten wordt “ingekocht”, dat vervolgens wordt opgewarmd.

Zijn taak is voor een groot deel achter de computer en telefoon, waar hij voor verschillende instellingen zorgt dat het eten op tijd geleverd wordt.

Johan's carrière is boeiend. In zijn stageperiode werkte hij o.a. in een verpleegtehuis in Roermond en restaurants zoals bij Novo Hotel in Mainz Duitsland, L'Auberge Weert. Na de militaire dienst in de Zorginstelling Sint Jozef, Meijel, verpleegtehuis Maria Auxiliatrix Venlo en daarna 25 jaar bij de Witte Paters in Heythuysen.

Misschien was het niet helemaal zijn ideaal om instelling kok te worden, maar toen de kinderen kwamen was er het probleem dat hij en zijn vrouw toch heel graag zelf voor de kinderen wilden zorgen. Omdat er in de horeca en in de zorg altijd avonduren moeten worden gedraaid, besloot hij instellingskok te worden, met normale werkuren.

Zijn vrouw, die in de zorg in Weert werkte ging avonddiensten draaien, waardoor er altijd één van de twee voor de kinderen beschikbaar was. Dat werkte goed!

Hobby's

Johan is dol op amateurtoneel en op zijn hond, een Golden Retriever, genaamd Yaro. Voorheen zat hij lange jaren bij KPJ– waar ook zijn broers en zus- met aanhang lid van waren. Hij vervulde binnen het bestuur de taken secretaris en voorzitter, evenals bij de buurtvereniging de Beemd.

In 1992 stapte hij over naar Toneelvereniging C.O.M., waar hij diverse leuke rollen mocht spelen.

De leukste rol was misschien wel die van René Artois in “Allo! Allo!”.

Ook hier trad hij weer toe tot het bestuur, 25 jaar lang, waar hij 24 jaar als secretaris actief was. Daarna vond Johan het welletjes en nu blijft hij gewoon enthousiast lid van een vereniging die hecht is en waar hij vele goede vrienden heeft gemaakt.

Hij herinnert zich nog de Coronatijd, waarbij het spelen in grote zalen onmogelijk werd.

Maar ... de vereniging liet zich niet kisten,

en vond meerdere locaties, zoals Oppe Koffie, waar een soort inloop – of moeten we zeggen doorloop – werd georganiseerd. Zo speelde de toneelvereniging in die tijd ook in onze kerk. Een toepasselijk stuk werd gespeeld, namelijk een verhaal over Onze Vader, Jezus, moeder Maria en de Heilige Jozef.

Roger Maenen, kapelaan van onze kerk, ondersteunde de vereniging. In Coronatijd moet men elkaar immers helpen. Grote waardering heeft Johan voor hem. Toen zijn vader stervende was heeft kapelaan Roger met hem een boterham gegeten als een soort “laatste avondmaal”. Johan's vader waardeerde dat bijzonder. Een mooi afscheid van het leven en een uitvaart die indruk maakte. Hoe verdrietig het ook is om een ouder te verliezen.

Stichting Doneer een nier bij leven

Als Johan voor een stichting reclame zou moeten maken zou dat de “Stichting Doneer een Nier bij Leven” zijn. Hij is zo ontzettend dankbaar dat er mensen zijn, die het lef hebben een

nier af te staan aan een ander. Mensen kunnen met één nier nog steeds een goed leven hebben. Natuurlijk moet de donor goed gezond zijn, als vrouw geen kinderwens meer hebben en met één nier nog een lang en gezond leven kunnen leiden. Maar dit wordt door de specialisten in het ziekenhuis natuurlijk grondig onderzocht.

Zelf hebben ze met zo'n situatie te maken Zoon Niels werd twee jaar geleden tot ieders grote schrik heel ziek. De uiteindelijke uitkomst was dat Niels moest dialyseren.

Binnenkort krijgt hij een nier van zo'n donor. Een Godsgeschenk!

We zijn haar gruwelijk dankbaar dat zij onze Niels en zijn jonge gezin weer hopelijk een mooi "normaal" leven geeft.

Een mensen-mensen-mens

Aan het eind van het interview kunnen we concluderen dat we te maken hebben met een echt mensen-mensen-mens, die vrijwillig allerlei taken op de schouders neemt en heeft genomen. Meijel mag blij zijn zulke inwoners te hebben!

Tot slot nog wat foto's één uit Johans toneelcarrière, de ander een carnavalsfoto, waarbij hij met Marleen Rutten op de foto staat.

